Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

MILANKA DRAGAR: PRESEKANE KORENINE

Podatki o knjigi:

- Naslov: Presekane korenine
- Avtorica: Milanka Dragar
- Predgovor: dr. Aleš Maver
- Uvodna beseda: Dragan Lakićević
- Urednik: dr. Jernej Kusterle
- Format: 130 mm x 220 mm
- Vezava: mehka
- Število strani: 76
- ISBN: 978-961-278-637-3
- Cena: 20 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2023

Seganje onkraj

Presekane korenine *so zbirka pesmi, ki bralca popeljejo na pot duhovnega spoznavanja Človeka, ki je razpet med včeraj, danes in jutri ter* ratio *(razum) in* fidem *(vero). Lirski subjekt vstopa vase, odkriva esenco svoje biti – katero predstavlja* spiritus *(duh), ki se v procesu* mímesis *združi s prototipom genija – in jo skozi mehanizem kognicije iz metafizičnega sveta vrača v stvarni svet in pred bralca.*

Pesniške zbirke *Presekane korenine* Milanke Dragar ne determinirajo prostor, čas in fizični svet, temveč transcendira v nadprostorje, nadčasje in spiritualno. Vzor najde v starodavni ideji pesnika kot medijskega zapisovalca višje Resnice, ki mu jo skozi genij posredujejo ali božanske muze v grški mitologiji ali Bog v krščanstvu. Bralec ima ves čas občutek, da doživlja astralno projekcijo, saj se v bralnem procesu znajde v breztežnostnem prostoru, lebdi nad pesmijo in s ptičje perspektive opazuje, kako se skozi njene sintaktične strukture pretaka Ideja. Vendar to ni ideja, kot jo poznamo iz vsakdanjega diskurza, pač pa Ideja v smislu duha (filozofski vidik) oziroma duše (teološki vidik), ki z močjo Aherona (reka gorja in bolečine) polni izsušene struge »modernega«, čustveno otopelega in razduhovljenega človeka. V tem smislu pesmi *Presekanih korenin* aludirajo na svete tekste, ki z metafizično dikcijo ponovno gradijo most med Človekom in Bogom, med posvetnim in sakralnim ter med profanim in sublimnim (v Longinovem, predkantovskem pomenu).

O pesnici

Milanka Dragar (1939, Soko Banja, Srbija) je srbsko-slovenska pisateljica in pesnica, ki piše v obeh jezikih. Po končani osnovni šoli in nižji gimnaziji v Soko Banji je višjo gimnazijo nadaljevala v Aleksincu. Na ljubljanski Filozofski fakulteti je leta 1975 diplomirala in postala predmetna učiteljica srbohrvaščine in sociologije.

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Službovala je v več gospodarskih organizacijah, tudi kot prevajalka. Kot predstavnica Republike Slovenije je nastopala na raznih pisateljskih srečanjih po vsej tedanji Jugoslaviji. Imela je svoje podjetje za ekonomske storitve in trgovino, kasneje pa se je preusmerila v založništvo. Tudi po upokojitvi nadaljuje z raziskovanjem in objavljanjem zgodovinskih tematik (predvsem o Lojzetu Grozdetu in Antonu Strletu) ter pisanjem leposlovja. Izdala je več kot trideset bibliografskih enot. Njena dela so prevedena v srbski, hrvaški, bosanski, italijanski in angleški jezik. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Bibliografija

Pesniške zbirke: *Svitanja* (1982, srbščina), *Problesci* (1984, srbščina), *Srečanje v ljubezni* (1994), *Križana ljubezen* (1994), *Žuborenje ljubezni* (1995), *Ljubezen Duha* (1998; prevod v srbščino: *Ljubav Duha*, 2001), *Ljubezen nebeškega Očeta* (1998), *Skrivnost božje ljubezni* (2000), *Ljubezen križa* (2003; prevod v hrvaščino: *Ljubav križa*, 2003; prevod v srbščino: *Ljubav krsta*, 2003), *Naročje Materine ljubezni* (2003), Rožni venec *Device Marije* (2003), *Ljubezen, ki rešuje* (2004), *Ljubezen Usmiljenega Srca* (2005), *Ljubezen dveh Src* (2006), *Premišljevanje ob psalmih* (2007), *Molitva za mir* (2008, srbščina; prevod v slovenščino: *Molitev za mir*, 2019), *Ljubezen ptujskogorske Matere* (2010).

Prozna dela: *Povsod Boga* (2005), *Življenje iz vere* (2009), *Zvest Križanemu* (2010), *Sem Lojze Grozde* (2013), *Božja riječ čovjekova riznica* (2013, bosanščina, srbščina in hrvaščina), *Nagovori, bl. Lojze Grozde* (2014), *Odsjev ljubavi, Medijski centar Vrhbosanske nadbiskupije* (2017, bosanščina, srbščina in hrvaščina), *Dediščina molk*a (2017).

Pesem iz knjige

PLEVEL

Človek, mar si pozabil
jamice brez zenic,
kupe pepela ljudi,
s telesi povešene veje,
zadušena rojstva?

Beda razuma,
neizkoreninjeni plevel,
trakulja ožilja
izpijaš kapljice žil
skupne popkovnice človeštva.